

1. Don Joan i don Llu - ís si n'han tin gut _____ gran ba - ta - lla, _____
2. Se(u) ma - re ja el veu ve - nir per un cap que _____ ver - de - ja - va, _____
3. Pro(n)p-te ja li'n bai-xa a o - brir, i a o - brir - li la _____ por - ta - la - da: _____

don Joan se'n _____ que da al camp, don Llu - ís que _____ ja tor - na - va. _____
qu(e) en co - lli - a un _____ ram de flors per cu - rar les _____ se - ves lla gues. _____
"Dons i ont e - res _____ i el meu fill, i el meu fill, ont _____ e - res a - ra?"

-Sóc anat a fe(r)-m(e) sangrar, la sangria m'han errada.
-Mal haja i amb el barber, que la sangria t'hi ha errada.
-Mare, no di(gu)eu això, vós mateixa en sou la causa;
no en teníeu si no un fill, i aquell fé(re)u anar a les armes.
De la batalla del rei, dels que hi van no en tornen gaires;
sóc anat i sóc tornat, pro no penso viure gaire.
-Puja, puja, don Lluís, puja dalt la teva cambra,
que hi trobaràs tu muller i infants al món (a) hi hagi.
-lo no hi estic de muller, ni d'infants al món (a) hi hagi;
mare, aneu-me'n a fer el llit, que jo me'n vull anar a jeure.
Poseu-m'hi els llençons nets, que no els embrutiré gaire,
poseu-m'hi els coixins nous, que no els esquinçaré gaire.
Meu cavall l'enterrareu, i allí al peu de la muralla;
a mi em cobrireu de flors, meu cavall les meves armes.
Quan la gent (a) hi passaran, diran: -Déu perdó el teu amo,
que era un pobre cavaller que ha hagut de morir en batalla.